

vort Land stadig væk har leveret uforfalskede Varer, bygger paa, at Danmark har sin Smørproduktion under effektiv Kontrol ved sin Lurmærkelov, bygger paa, at vi har hele vor Margarineproduktion under effektiv Kontrol gennem Røbestof, og hvad andet der kan være Tale om, og hvis man siger til det engelske Folk, at vi her i Danmark ikke har Lov til at farve Margarine, vil de fleste slet ikke forstaa det, idet man nemlig i England gennem flere Aar har tilladt at sælge farvet Margarine; man er ganske klar over i England, at det er helt andre Garantier, en helt anden Kontrol end en Farvningsbestemmelse, der skal beskytte imod at faa Smør, som ikke er absolut ægte, og ingen fra vor Side maa drage i Tvivl — lige saa lidt som det maa drages i Tvivl fra anden Side —, at det er helt andre Garantier, man har for Ægtheden af det danske Smør.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 95 Stemmer mod 10.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 251 af 13. Juni 1922 om en Isbryder og Indførelse af Isafgift.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6251).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

P. Andersen: Lovforslaget om en Isbryder og om Indførelse af en Isafgift var til første Behandling i Folketinget den 26. Maj 1922 og gennemførtes ved tredje Behandling i Landstinget den 13. Juni samme Aar; Forslaget havde saaledes en let og smertefri Gang gennem Rigsdagens Ting, og jeg udtaler Haabet om, at det samme maa blive Tilfældet med det foreliggende Lovforslag.

Den Isbryder, som blev Resultatet af den Lov, der gennemførtes for 2 Aar siden, var efter de Oplysninger, der blev givet, og de Bemærkninger, der knyttede sig til Forslaget, kun bestemt for de store Farvande, særlig Kattegat, medens de øvrige Egne af Landet blev henvist til at skotte sig selv og klare sig saa godt, de kunde. Jeg fremhævede derfor ved første Behandling af Sagen Ønskeligheden af, at der i Stedet for

een Isbryder blev bygget to, saa der kunde være en til Farvandene og en til de smaa Sunde og Fjorde, som den store Bryder ikke kunde gaa ind i. Den daværende Handelsminister stillede sig meget forstaaende overfor dette og udtalte sin Sympati derfor, idet han dog bemærkede, hvad der var ganske naturligt, at det maatte være en mindre Bryder, som der kunde blive Tale om at bygge samtidig med den store, men han mente dog, det vilde være rigtigst at se Tiden lidt an, og henviste med Hensyn til Forholdene i de smaa Sunde og Fjorde til, at man jo paa Finansloven havde en Bevilling paa 2 000 Kr., som kunde benyttes her, og at der kunde være Tale om at søge en Forhøjelse af denne Bevilling. En saadan Forhøjelse er imidlertid ikke sket, og i den Isvinter, vi har haft, siden Loven gennemførtes, er der ikke af Statskassen stillet noget Beløb til Raadighed for Havnene ved de smaa Sunde og Fjorde til at faa hjulpet de Skibe ind, som paa Vej til dem blev stoppet af Isen. Det lykkedes da ogsaa kun for nogle enkelte Havne at klare sig; Havnen i den By, jeg repræsenterer, var saaledes blandt dem, der ikke kunde faa sine Skibe hjem, fordi man ikke havde det fornødne Materiel til Raadighed. Der er altsaa store Vanskeligheder for de Havne, der ligger udenfor alfar Vej, og det var man ogsaa klar over i det Udvalg, der var nedsat af Folketinget i 1922, men man mente dog, det vilde være heldigst, at man prøvede sig frem ved først at bygge den store Isbryder, idet man saa, naar man havde set, hvilke Resultater den kunde opnaa, senere kunde gaa videre med Sagen, hvis man fandt det formaalstjenligt.

Det fremgaar nu af den foreliggende Beretning fra Føreren af Bryderen „Isbjørn“ og af de Bemærkninger, der knyttes til Lovforslaget, at den store Bryder har udført et godt Arbejde, der har bragt udmærkede Resultater, og at de Forventninger, man stillede til den, til Fuldkommenhed er blevet opfyldt, saaledes at man kan sige, at det var en god Foranstaltning, der blev truffet, da Rigsdagen vedtog Loven af 13. Juni 1922. Men paa den anden Side siges der i de Bemærkninger, der følger Lovforslaget, at efter de Erfaringer, man i Ministeriet har indvundet, vil man ikke med Tryghed kunne se en „virkelig alvorlig“ Isvinter i Møde, ligesom Provinshandelskammeret i en Skrivelse af 12. Maj 1924 har fremhævet Ønskeligheden af, at der blev bygget endnu en Statsisbryder, som kunde supplere det Arbejde, der udføres af den store Bryder. Ministeriet skriver i Bemærk-